

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

ความรู้ภายใน

ก่อนจึงหัน

ภาคอีสานเราทำหมอนสี่เหลี่ยมแข็งเหมือนกับไม้ ไปดูเอาซิ ภาคอีสานทั้งภาค
ทำหมอนแข็งเหมือนกับไม้ เอาตัวอย่างมาแย้งกัน ดูไม่ได้นะ ทำแบบเดียวกันหมดภาค
อีสาน นั่นหมอน หนุนไม้ได้ เหมือนหนุนไม้ทั้งท่อน นี่เอามาเป็นตัวอย่างดูมันดูไม่ได้
ทำอ่อนกว่านั้นไม่ได้หรอก ทำแบบอื่นอย่างใดไม่ได้หรอกที่อ่อน ใครก็ทำแบบเดียวกัน
หมดภาคอีสาน เหมือนกับไม้ ไปโยนใส่ใครสลบไปเลยละ เข้าใจไหม หมอนภาคอีสาน
โยนใส่ใครสลบไปเลยเพราะมันแข็งเหมือนหิน ถ่ายเอาถ่ายรูปถ่ายไปให้ดูกันทั้งภาค
อีสานเลย มันจะเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นให้เป็นประโยชน์ดีกว่านี้ไม่ได้หรอก ทำแบบ
เดียวกันๆ ไม่ดูหน้าดูหลังอะไรเลย ไม่มีเหตุมีผล ถ่ายให้หมด ไม่เอาคนหัวแตกเพราะ
ถูกหมอนทับถ่ายบ้างวะ ทำมีเหตุมีผลบ้างซิทำอะไร

นี่ละธรรมฟังเอาซิ ท่านทั้งหลายฟังเอา ไม่มีสูงมีต่ำ ไม่มีโน้นมีนี่ ผิดตรงไหนว่า
ตรงนั้นๆ เรียกว่าธรรม ธรรมนี้ตรงไปตรงมาเลย พอพูดอย่างนี้เราก็ไปสัมผัส เราเอง
นะ คือเราเป็นบ้ำเอง อยู่กุฎิ แต่ก่อนทำข้อวัตรปฏิบัติ พระเณรท่านเราเมื่อไรเรื่องข้อวัตร
ปฏิบัติ เหมือนกันหมด วันนั้นไปเปลวเป็นบ้ำอะไรไม่รู้นะ ไปทำอะไรอยู่แล้วมาดู
นาฬิกา คือตามปรกติบ้าย ๔ โมงปิดกวาด วันนั้นดูเหมือนได้ ๓ โมง ๒๐ นาทีเรามองดู
นี่กว่าเลยเวลาแล้วปั๊บปั๊บโดดลงไปปิดกวาด ตั้งแต่กุฎิเจ้าของออกมาโผล่หน้าศาลานี้
ไม่เห็นพระเณรสักองค์เลย

ขึ้นละที่นี้ละ เหา พระเณรเหล่านี้ไปไหนหมดๆ ไล่เบี่ยเข้า มันตายหมดทั้งวัด
หรือ ใครจะมากุสลาใคร เณรมันคงรำคาญ ก็ทิดทรวัดนี้ละมันเป็นเณรอยู่ มันคง
รำคาญมันก็เลยเอาไม้กวาดออกไปกวาด เป็นยังไงเณร พระทั้งวัดมันตายกันหมดแล้ว
หรือ ไม่เห็นใครมาปิดกวาดศาลาเดี๋ยวนี ใครจะกุสลาใครมันตายกันหมดทั้งวัดแล้ว ไล่
เบี่ยเณร เณรแค้นรำคาญ ไม่รู้เวลากันหรือว่าฉันเรา มันฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที
ไหนว่าอีกนะ เวลาฟังได้บ้าย ๓ โมง ๒๐ นาที เหา ขึ้นแล้วนะ หยุตๆ นั้นเห็นไหมละ
นี่ละธรรมเข้าใจไหม หยุตๆ มันจะเป็นบ้ำกันทั้งวัดมากกวาด ให้เป็นบ้ำแต่เราคนเดียว
ให้พากันหยุตทั้งวัด เราจะไปแก้บ้ำของเรา เดินปั๊บๆ กลับคืน

เณรคงจะหัวเราะแล้วเล่าให้พระฟัง นั้นเห็นไหมธรรม เป็นอย่างนั้นละ ที่เรา
แผดเสียงลั่น พอเจ้าของผิดก็แผดใส่เจ้าของ เราจะไปแก้บ้ำเรา กลับทันที เณรมันคงจะ
หัวเราะละทำ นี่ธรรมเข้าใจไหม ใครก็ตาม ผิดบอกว่ามี ผิดบอกว่ามี จะเอนๆ

เอียงๆ เข้าข้างนั้นข้างนี้ไม่ได้ไม่ใช่ธรรม ธรรมต้องเสมอ นี่เราพูดเป็นตัวอย่างให้ฟัง ตัวอย่างเราเป็นบ้า ปิดกวาดบาย ๓ โมง ๒๐ นาทีแล้วมาชู้พระเถรทั้งวัด มันตายกันหมดทั้งวัดหรือ นู่นนะธรรมดาเมื่อไร พระเถรมันตายกันหมดทั้งวัดหรือ ใครจะมากุสลาใคร เถรมันรำคาญ ไหนเถร ไม่รู้หรือเวลา มันฟังได้บาย ๓ โมง ๒๐ นาที หือ ข้าเข้าอีก บอกฟังได้บาย ๓ โมง ๒๐ นาที หยุดๆ อย่างนั้นละฟังซิ หยุดทันทีเลย บอกให้หยุดทั้งหมดเดี๋ยวมันจะเป็นบ้ากันทั้งวัด เราจะไปแก้บ้าเรา แล้วก็กลับปั๊บๆ เลย นั่นละเรียกว่าธรรม ตรงเป้งอย่างนั้นเรียกว่าธรรม

มันขบขันจะตายไป ก็เราเป็นบ้าแล้วไปหาว่าพระตายกันทั้งวัด ใครจะกุสลาใคร พอมันโดนเจ้าของเข้าเลยหงายทันที นั่นเห็นไหมละ นี่ละธรรม ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ อย่าเห็นแก่เขาแก่เราแก่นั่นแก่นี้ยิ่งกว่าธรรม ธรรมเสมอภาคไปเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างที่พูดเรื่องหมอนนี่เหมือนกัน มันแข็งก็บอกแข็ง มันทำแบบเดียวกันหมดภาคอีสาน หมอนนี้โยนใส่ใครสลบไปเลย มันเหมือนหินไม่ได้เหมือนหมอนเหมือนนู่นนะ นี่พูดเรื่องเป็นธรรม ต้องเสมอเลยเรียกว่าธรรม ไม่เอียงโน้นเอียงนี้ เอียงนั่นเอียงนี้เป็นกิเลสทั้งมวล ถ้าธรรมแล้วเสมอไปเลยเรียกว่าธรรม

พระให้ปฏิบัติเคร่งครัด เรื่องสติเป็นสำคัญด้านธรรมะ สติเป็นสำคัญเราเคยพูดแล้ว เป็นการยืนยันรับรองเลย ที่แนะนำท่านทั้งหลายมานี้ไม่ผิด สติเป็นพื้นฐานสำคัญมาก ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงนิพพาน เข้าขั้นนิพพานแล้วเป็นมหาสติมหาปัญญา สติล้มลุกคลุกคลาน แล้วก็ตั้งขึ้นไปได้จนกลายเป็นสติปัญญาอัตโนมัติ จากสติปัญญาอัตโนมัติ แล้วก็ไปมหาสติมหาปัญญา กิเลสขาดสะบั้นเลย นี้อวิธีการที่ถูกต้อง อย่าไปทำสุมสี่สุมห้า พระกรรมฐานเรามีน้อยเมื่อไร ไปภาวนาที่ไหนไม่ได้เรื่องได้ราว เพราะทำเหลวๆ เหลวๆ ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ถ้ามีหลักมีเกณฑ์จับตรงไหนติดตรงนั้นๆ เรียกว่ามีหลักมีเกณฑ์ เหลวๆ เหลวๆ ไม่ได้นะ

เพียงมองนี่ถ้าหากว่าธรรมดาแล้วหุหนวกตาบอดดูพระดูเณร ถ้าลืมตาดูนี้มันกระเทือนแล้ว ฟังคำพูดคำจาจะมีเหตุมีผลหลักเกณฑ์ประการใดบ้าง ดูการประพฤติตัวเป็นยังงี้ เกะๆ กะๆ เก้งๆ ก้างๆ นี่ไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้มีสติรอบตัวตลอดเวลา ทำข้อวัตรปฏิบัติ อันนี้เราก็เคยได้พูดแล้ว ได้ชมมาตลอดตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาด อันนี้ไม่เหลวๆ เหลวๆ ยกให้เลย ที่มาแสดงต่อสังคมเป็นส่วนรวม เรียกว่าสามัคคีกัน พระเถรในวัดนี้เราได้ชมตลอดเวลา การทำข้อวัตรปฏิบัติปิดกวาดเซ็ดถูนั้นนี้เรียบบมาตลอด

เฉพาอย่างยิ่งเราชมพระฝรั่งองค์หนึ่ง ผ่าขาดๆ องค์กรไหนไม่รู้ ทำความสะอาดอยู่ในตำหนัก ในกุฏิข้างในนี้หนึ่ง มีพระฝรั่งสองสามองค์ เราสั่งให้ไปทำ อันนี้จัดให้ไปทำโดยเฉพาๆ ทำดีด้วยกัน ฝรั่งสองสามองค์ทำดี มีองค์หนึ่งเป็นพิเศษ ปิดกวาดอยู่

ทางตำหนักนั้น เราเดินไปบอก ถ้าไม่มีคนมากนักจะเว้นวันก็ได้ตรงนี้เราว่างั้น เว้นวันปิดกวาด ไม่ยากอะไรท่านว่างั้น ท่านบอกไม่ยากอะไร ทำครูเดียวก็สำเร็จ เอ้อ อย่างนั้นก็ทำไป อย่างนั้นละ นั้นเห็นใหม่ละ เวลาปิดกวาดเช็ดถูเราไปเที่ยวชอกแซก ชิกแซ็กดูหมด คือดูพระดูเณรนั่นเอง อันนี้เป็นเครื่องหมายของพระของเณรเรา เหลาะแหละหรือจริงจัง ดูสิ่งทั้งหลายที่ท่างจะรู้เอง

ถ้าเหลาะแหละทำสิ่งทั้งหลายซุ่ยๆ ซึ่ๆ ดูไม่ได้นะ เลอะๆ เทอะๆ อันนี้เราชมพระเรา เรื่องข้อวัตรปฏิบัติด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีนี้ ตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดไม่เคยได้มีที่ต้องติดตลอดมา หากว่าจะต้องติดก็ต้องติดอยู่ภายใน มันเซ่อๆ ซ่าๆ อยู่ภายในด้วยสติไม่ค่อยมี นั้นละให้ระวังตรงนั้น อันนี้เราส่องเข้าไปดูก็เห็นนะ เห็นก็เห็นอย่างลึกลับพูดไม่ได้ เรื่องความรู้ภายในจิตใจนี้เป็นของเล่นเมื่อไร ละเอียดสุดยอด มันตามรู้หมดอะไรๆ นะ วันนี้จะเปิดเสียบ้างให้ท่านทั้งหลายทราบ

ไม่มีใครที่จะเก็บความรู้สึกได้ดียิ่งกว่าพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน รู้รู้จริงๆ แต่ทำเหมือนไม่รู้ หากว่าผู้ใดหรือรายใดที่จะพอเป็นประโยชน์ยังงี้ๆ ก็ไปแนะๆ เฉพาะๆ แล้วผ่านไปเลยๆ ความรู้อันนี้ท่านจะไม่ได้เอามาใช้ทั่วๆ ไป ท่านจะใช้เฉพาะๆ ที่จะเป็ประโยชน์แก่ผู้ใดโดยเฉพาะ พอมีโอกาสเมื่อไรท่านจะแนะนำๆ เป็นความรู้ภายในที่ท่านเก็บไว้เรียบร้อย จะรู้เห็นอะไรก็ตามเหมือนไม่รู้ไม่เห็น เดินผ่านไปผ่านมาพบมันรู้แล้ว ว่าสายทางของคนนี้มายังงี้ๆ อันนี้สำคัญมาก ท่านทั้งหลายไม่เคยฟังให้ฟังเสีย หลวงตาบัวจะโง่เง่าเท่าตุนก็ตาม ขอให้ฟังธรรมข้อนี้ก็แล้วกัน

เรื่องความรู้ที่ละเอียดลออนมาก พอมองเห็นปั้บมันทราบแล้ว ทราบสายทางของผู้นั้นเป็นมายังงี้ๆ รู้ปั้บๆ นี้เรียกว่าความรู้ภายใน นี้ละท่านเก็บ ไม่มีใครเก็บความรู้สึกประเภทนี้ได้ยิ่งกว่าท่านผู้รู้ธรรมเห็นธรรมมีพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เป็นต้นที่เก็บความรู้สึก ท่านจะเอาออกใช้เฉพาะรายๆ ที่จำเป็นเท่านั้น ท่านไม่ได้ใช้ตะนะ ธรรมะที่เทศน์สอนทั่วๆ ไปเป็นอย่างหนึ่ง ธรรมะที่เฉพาะๆ เป็นอีกอย่างหนึ่ง เข้าใจใหม่ละ อันนี้ท่านจะพิจารณาเต็มเหนี่ยวเสียก่อนก่อนที่จะออกใช้ ไม่ใช่ใช้สุ่มสี่สุ่มห้า เพราะฉะนั้นกิริยาของท่านที่แสดงออกจึงต้องมีเหตุมีผล มีความรู้เป็นเครื่องยืนยันตลอดๆ ไปเลย

วันพรุ่งนี้ผมก็จะไปเชียงใหม่ ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติผู้อยู่ในวัดในวา เหมือนศาสดาอยู่บนหัวเราทุกคน ธรรมและวินัยนั่นแลคือศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเรา ตถาคตเมื่อเราผ่านไปแล้วหรือตายไปแล้ว หลักธรรมหลักวินัยให้มีอยู่ในตัว หลักธรรมหลักวินัยคือสติกับปัญญาจะเป็นผู้รักษาศาสนา รักษาธรรม รักษาวินัย เทิดทูนพระพุทธเจ้าได้คือหลักศาสนา อย่างอื่นไม่ได้ สติสำคัญ ได้ สติกับปัญญาให้ตั้งให้ดี อยู่

ที่ไหนอย่าให้เคลื่อนคลาดสติ เวลาจ่อเข้าหาความเพียรจริงๆ นี่ยิ่งแม่นยำๆ เราทำงาน การอะไรนี้ให้มีสัมปชัญญะรู้ตัวตลอดเวลา นี่ชื่อว่าผู้มีสภาวะตลอด

ทำอะไรจะสวยงาม แต่สติพลาดๆ อยู่ตลอดอย่างนี้ไม่ดี เพราะทำนี้ทำเพื่อตัวเอง ทำเพื่อสติเพื่อปัญญาแก้กิเลสของตัวเอง ข้อวัตรปฏิบัติภายนอกนี้เป็นความจำเป็นภายนอก แต่เป็นความจำเป็นเข้าภายในโดยเฉพาะๆ อันนี้พรากไม่ได้เลย สติปัญญาเพื่อรักษาตนเอง พวกกันจดจำให้ดี

ทางประชาชนภายในก็ดี ระวังให้ตื่นะภายใน รู้สึกจะมีพิสดารอยู่นะภายใน มันหากมีเรื่องแปลกๆ ต่างๆ นี่เก็บไว้หะเหมือนไม่รู้ไม่ชี้ เดินเข้าไปภายในไม่ค่อยดูคุณ เดินเข้าไปนี่ จะดูสิ่งนั้นสิ่งนี้ไปโดยเฉพาะ แล้วปฏิเสธไม่ได้คือดูสัตว์ ชอบจะดูสัตว์ เพราะสงสารมัน เข้าไปๆ เรื่อย ดู มันพิสดารอยู่นะข้างใน ผู้ปฏิบัติธรรมมันหากมีฤทธิ์ มีเดชไปคนละทิศละทาง ระวังให้ดี ถ้าจับได้ไล่หนีจากวัดทันที เอาธรรมเอาวินัยตั้งก๊ก เข้าไปแล้วปฏิบัติตรงกลาง ศูนย์กลางอยู่ตรงนั้น อย่าแบ่งอย่าแยกไปทำพิสดารแก่ตัวเองอย่างนั้นอย่างนี้ ปรรณอนันนั้นปรรณอนันนี้ ให้มันอยู่ลึกๆ อย่าแสดงออกมา ถ้าแสดงออกมามันกระทบกระเทือนกัน อันนี้สำคัญมาก จำให้ดี เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

ผู้กำกับ กราบเรียนครับ อดีตเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน แม่ฮ่องสอน ธรรมยุต แห่งวัดสันติธรรม อ.เมือง จ.เชียงใหม่ พระมหาทองอินทร์ กุสลจิตโต เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่สิม พุทธาจาโร ได้มรณภาพเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๕.๐๐ น.รวมสิริอายุ ๗๖ ปี ได้รับพระราชทานเพลิงศพเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ หลังจากพระราชทานเพลิงศพได้ ๓ วัน คณะศิษย์ได้นำอัฐิของท่านมาคัดเลือก จึงพบว่า มีแก้วใสๆ คล้ายบุษราคัมปะปนอยู่ในอัฐิของท่าน ในครั้งแรกที่เห็นก็ไม่มีใครคาดคิดว่าจะเป็นพระธาตุ คิดแต่เพียงว่ามีใครแก้งเอาแก้วอะไรมาใส่ไว้ แต่เมื่อแก้วใสๆ นั้นมีจำนวนมากชิ้นและบางชิ้นก็ยังแปรสภาพไม่หมด มีสภาพเป็นอัฐิครึ่งหนึ่ง เป็นแก้วครึ่งหนึ่ง จึงได้เกิดเฉลียวใจกันขึ้น เมื่อมีผู้พบเห็นจำนวนมากเข้าๆ และหลายหลากสี จึงได้เชื่อมั่นว่าอัฐิธาตุของท่านกลายเป็นพระธาตุ

หลวงตา อย่างพระผางอยู่ที่บ้านดงเย็น บ้านดงเย็นเป็นบ้านหลวงปู่พรหม ท่านไปอยู่เชียงใหม่กับหลวงปู่มั่น โอ้ย หลายปี นี้ได้เคยคุยธรรมะกันเวลาที่ท่านไปพักอยู่บ้านนามนด้วยกันกับพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา ได้คุยธรรมะทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เวลาไปเผาศพท่านเราก็ได้บอกบรรดาลูกศิษย์ลูกหา ให้พยายามเอาอัฐิของท่านให้ได้ นี่ละองค์หนึ่งที่อัฐิจะกลายเป็นพระธาตุ คือเราคุยกันตั้งแต่บ้านนามนแล้ว เราทราบละเอียดลออแล้ว แต่เวลาไปเผาศพท่าน โอ้ย คณะกรรมการแน่นหนามั่นคง เข้าไปแตะ

ไม่ได้เลย ตั้งแต่เราก็ดูไม่เข้าข้างนั้นเถอะ จะให้ลูกศิษย์ลูกหาองค์ไหนเข้าไปได้วะ นี่ท่านผางนี่ก็เคยมาอยู่วัดป่าบ้านตาด มาอยู่วัดป่าบ้านตาดแล้วท่านกลับไปบ้านท่าน บ้านดงเย็น อันนี้ก็ไม่มีการทราบบแหละเพราะท่านเงิบ ๆ อยู่ที่นี่ท่านก็เงิบ ๆ เวลาออกจากนี้ไป ไปอยู่บ้านดงเย็น เวลามรณภาพก็มรณภาพตอนกลางคืนเงิบ ๆ เหมือนกันไม่มีใครทราบ

เวลาเผาศพเรียบร้อยแล้วอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุเต็มไปหมดเลย จึงได้รู้ว่าท่านคือพระเช่นไร นี่ก็องค์หนึ่ง ถ้าลงอัฐิกลายเป็นพระธาตุแล้วตีตราเลย เรียกว่านั่นคือพระอรหันต์ว่านั่นเลย อัฐินี้สำคัญ แต่ส่วนมากนักปฏิบัติด้วยกันจะทราบกันตั้งแต่ท่านยังไม่ตายนั่นละ คือถ้าเป็นด้านธรรมะ คุณธรรมะธัมมิกันเป็นยังไง ๆ ใครมีจิตองค์ใดอยู่ในขั้นใดภูมิใดนักปฏิบัติจะทราบกันดี องค์นี้ท่านก็เงิบ ๆ อยู่อย่างนั้นละ ออกจากวัดป่าบ้านตาดไปก็ไปอยู่ที่นั่น เวลาท่านตายแล้วอัฐิกลายเป็นพระธาตุ เขาจึงได้เอาออกมาถ่ายภาพไว้ ถ่ายภาพให้คนได้เห็น นี่ก็องค์หนึ่ง

การปฏิบัติธรรม ธรรมท่านบอกแล้วว่าเป็น อกาลโก ไม่มีกาลสถานที่เวลาเวลาใด ๆ ที่จะมาคิดขวางทำลายการทำดีของผู้นั้น ๆ ได้ เป็นผลตลอด การทำชั่วก็เป็น อกาลโก ทำชั่วไม่ว่าที่ลับที่แจ้งที่ไหนเป็นชั่วทั้งนั้น ทำดีไม่ว่าที่ลับที่แจ้งเป็นดีทั้งนั้น นี้จะเรียกว่าธรรมเสมอภาคเป็นอย่างนั้น องค์หนึ่งชื่อว่าเสถียรเธอ นี่เขาก็เอาพระธาตุของท่านถ่ายออกมาให้ดูด้วยกัน เสถียรนี่เป็นคนอุดรฯ แล้วพ่อแม่พาย้ายไปอยู่ทางเชียงราย (บวชที่ลำปาง) เอ้อ บวชที่ลำปาง ท่านก็ไปอยู่ที่นั่นแล้วไปวิเวกอยู่ในเขตไทยกับเขตพม่าต่อกัน ดงใหญ่เมืองกาญจน์ว่างั้นนะ อันนี้ท่านสั่งเสียไว้เลย เวลาท่านตายแล้วอัฐิของท่านจะเป็นพระธาตุอย่างนั้น ๆ ท่านบอกไว้เลย อันนี้องค์หนึ่งเป็นชัดเจนมากที่สุดทีเดียว

พระยังหนุ่ม ๆ เวลาเราถามเหตุถามผลจริง ๆ แล้ว ท่านสืบสาวราวเรื่องมาจากใครมายังไง ท่านปฏิบัติยังไง ๆ สืบไป ๆ เลยรู้เรื่อง หนังสือเรา เทปเราเต็มอยู่กับท่าน อยู่กับท่านที่เขตพม่า อ้อ เอละหายสงสัย คือเทปของเราทั้งหมด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในนั้นหมดว่า ท่านก็ปฏิบัติตามนั้นจะว่าไป ก็เหมือนเทศน์อยู่นี้ละ ออกจากเทปก็เหมือนเทศน์อย่างนี้เองจะผิดไปไหน องค์นี้ก็อัฐิกลายเป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้ว ท่านผางนี่ก็เป็น เป็นเรื่อย ๆ อย่างเจ้าคุณอะไรที่เชียงใหม่ท่านก็เป็นของท่านเงิบ ๆ เป็นเงิบ ๆ คือเป็นอยู่ในวงจะว่ามูตรคุณก็ไม่ผิด แล้วจะมาเปิดเผยตัวได้ยังไงเขารู้อาเข้าใจไหมล่ะ

พวกปฏิบัตินักภาวนาจึงต้องทำหลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่ในวัดเป็นพระก็เหมือนกัน เป็นพระอยู่ในวงปริยัติ เราจะไปแสดงภาคปฏิบัติชัดเจนมากที่สุดทีเดียว ต้องเป็นแบบลึกลับแบบ

ค่างกับเขา แบบลิงแบบค่างคือแบบลิงแบบค่างของพระนะ ไม่ใช่ลิงค่างแบบฆราวาส คือการหยอกเล่นพระนั้นหยอกเล่นแบบพระ แต่มันเหมือนลิงเข้าใจไหม แต่หยอกเล่นเหมือนพระต่างหาก ไม่ได้เป็นแบบฆราวาส หยอกเล่นอยู่ในวงธรรมวินัยจึงไม่ผิด นี่เราเป็นเอง ถ้าปฏิบัติอยู่ในจิตนี้บอกใครไม่ได้เลยนะ ไม่เคยบอก เรียนหนังสืออยู่ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งหยุดหนังสือ ภาคปฏิบัติเราไม่เคยละ มันหากเป็นอยู่ในหัวใจ

อยู่ในวงปริยัติการภาวนาอย่างนั้นอย่างนี้ไม่เคยพูดเลย เฉย แต่เป็นอยู่ภายใน เวลาไปกับหมู่กับเพื่อนก็เป็นลิงเป็นค่างกับเขาเสีย เรื่องธรรมนี้ไม่ออก เราจึงได้พูดให้ฟังถึงเรื่องเราเปลोटัว คือการปฏิบัติภาวนาทำอยู่อย่างนั้นตลอดหากไม่บอกใคร ไม่ให้ใครทราบเลย ในวงปริยัติไม่ทราบทั้งนั้น ไม่บอก ที่นี้วันหนึ่งเดินจงกรมเจียบๆ คนแล้วนึกว่าเจียบคนหมดแล้ว ลงไปเดินจงกรมเจียบๆ ที่นี้เพื่อนฝูงก็มา ทำอะไร พวกลิงมันเจอกัน ทำอะไร เราเชื่อไป เราก็บอกตรงๆ บอกว่าเดินจงกรม หือๆ ขึ้นเลย อย่างนั้นนะ นี่จะไปสวรรค์นิพพานเดี๋ยวนี้หรือ เดี่ยวรอกันเสียก่อนได้ไหมเรียนจบแล้วค่อยไปด้วยกัน ดูซิมันแห่เอาเห็นไหม เราเปลอ

คราวหลังมาเราเดินจงกรม เวลาเพื่อนฝูงใครไปเจอเข้า ทำอะไร โอ๊ย เปลี่ยนบรรยากาศ ต้องเป็นอย่างนั้นใช้ไหม เรียนหนังสือนานมันเหนื่อยเปลี่ยนบรรยากาศไปอย่างนั้นละ เรื่องก็ผ่านไป พอว่าเดินจงกรมเท่านั้น หือๆ มันขบขันดิ้นะ หือๆ เราเชื่อเองนี่นะ เราก็พูดตามตรง นี่ละอยู่ในวงปริยัติเป็นอย่างนั้น เดินจงกรมเราก็เดิน ปริยัติเราก็เดิน เพราะอันนี้มันฝังอยู่ในหัวใจลึกๆ พูดให้ใครฟังไม่ได้ เวลาออกกับหมู่กับเพื่อนธรรมอันนี้จะไม่ออกเลย เราไม่เคยพูดเรื่องภาวนาให้ใครฟัง บรรดาพระทั้งหลายที่เป็นปริยัติด้วยกันไม่เคยพูด

คิดดูซิไปเดินจงกรมเปลोटัวไป เขาถามก็บอกว่าเดินจงกรม หือๆ เข้าเลย อย่างนั้นละมันแห่กันนะพวกลิง แล้วแขนซ้ายแขนขวาจะไปถือผิดถือถูกกับอะไรใช้ไหม มันก็หยอกเล่นธรรมดาพวกเพื่อนกัน จะเอาผิดเอาถูกกันได้อย่างไร พอให้รำคาญเข้าใจไหมละ นี่เป็นเป็นแล้ว อยู่ในวงปริยัติเราจะเอากรรมฐานไปพูดนี้มันขัดกัน นอกจากผู้ที่มีความสนใจท่านจะพูดกันได้เฉพาะ แต่มันไม่ค่อยมีนะ ไม่มี

ถ้าทำลงไปเป็นอย่างนั้นละ ถ้าลงอัฐิได้กลายเป็นพระธาตุแล้วตีตราเลย จะทำอย่างไรก็คือพระอรหันต์โดยแท้ๆ อย่างนั้น สำหรับวงกรรมฐานเรามีอยู่ทั่วไปแต่ท่านไม่แสดง หากรู้ในวงภายในกันเอง.เรียกว่ากรรมฐานเป็นครอบครัวหนึ่ง ในวงกรรมฐานด้วยกันจะเข้าใจกันได้ๆ ใครเป็นยังงั้นภูมิจิตภูมิธรรมเป็นยังงั้นเข้าใจกันได้ ออกไปนอกท่านไม่พูดนะ เฉย เหมือนคำพูดในครัวเรือนของเรา ออกไปนอกบ้านเราก็ไม่พูด อันนี้คำพูดนี้เป็นคำพูดในครัวเรือนของกรรมฐานทราบทั่วถึงกัน ใครเป็นยังงั้นๆ รู้ แต่

ออกไปแล้วเจียบท่านไม่พูดนะ เเฉ ที่มาพูดต่างจากเพื่อนฝูงทั้งหลายในวงกรรมฐานด้วยกันก็คืออิตาบัวเข้าใจไหม มันออกเสียทั่วประเทศเขตแดน ยังออกทั่วโลกอีกอิตาบัวนี้มันคือปากอยู่นะ มีองค์เดียวนี้ละคือปากอยู่ นอกนั้นท่านไม่แสดงละ แต่กับเรานั้นก็จะเป็นนิสสัยวาสนาอะไรก็ไม่ทราบ พูดที่ออกหน้าออกตาจริง ๆ ก็คือเรา ในวงกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้ออกหน้าออกตา ทั่วประเทศเขตแดนคือเราว่านั่นแหละ

เวลาเราพูดถึงเรื่องการออกอย่างนี้ ในวงกรรมฐานทั้งหลายท่านไม่ออกนะท่านเจียบ ๆ ของท่าน แต่ที่ออกก็คือเราก็บอกว่าออกอย่างนี้ ที่นี้สิ่งที่ออกเป็นยังงี้ นี้เราก็เปิดเผยในหัวใจของเราแล้ว เราออกด้วยความเปิดเผยในหัวใจของเราเป็นยังงี้ ๆ เวลาออกนี้ไม่ได้ออกด้วยอย่างอื่นอย่างใด ออกด้วยความเมตตาทั้งนั้น สำหรับจิตดวงนี้ไม่มีอะไรกับสมมุติ หมดโดยประการทั้งปวง แต่ธาตุขันธ์มีอยู่ กิริยาอาการของธาตุของขันธ์มันก็แสดงไปอย่างนั้นละ ที่นำมาแสดงด้วยความเมตตาสงสารอะไร ๆ อย่างนี้เป็นเรื่องธาตุเรื่องขันธ์ ธรรมชาติมันพูดไม่ได้แล้ว คือนอกสมมุติไปแล้ว นั่น ที่นี้เวลามันเป็นอยู่ในวงสมมุติในธาตุในขันธ์ อันนั้นมันก็เป็นวิมุตติของมัน อันนั้นก็เป็นนอกสมมุติอยู่แล้ว นำอันนอกสมมุติออกมาแสดงไปอย่างนั้นแหละ

กิริยาของธาตุของขันธ์มีผิดมีถูกตีชั่วต่าง ๆ เป็นไปได้ทั้งนั้นละกิริยาอันนี้ เพราะมันเป็นเหมือนโลก สังคมยอมรับสังคมไม่ยอมรับกิริยาของธาตุของขันธ์ ต้องมีการปฏิบัติให้เหมาะสมกับธาตุขันธ์ ธรรมชาติมันแต่ไม่มีอะไร สุธญโต โลก อเวกขสุสุว่างไปหมดเลย จะมีอะไรไปเกี่ยวข้อง ทำอะไรก็ไม่มี นั่นเป็นธรรมชาติอันหนึ่งที่อยู่ในขันธ์ และนำขันธ์ออกไปใช้ในสมมุติทั้งหลายก็ต้องใช้อีกแบบหนึ่ง จะให้เป็นแบบเดียวกันไม่ได้

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้านี้ ไม่มีใครจะพูดถูกต้องแม่นยำในสามแดนโลกธาตุนี้ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกแบบทุกฉบับทุกชั้นทุกภูมิของธรรม ไม่มีผิดมีพลาดเลยคือธรรมของพระพุทธเจ้า นอกนั้นเป็นเรื่องของกิเลสตัณหาปลอมกันทั้งนั้น ปลอมทั้งนั้นแหละ ธรรมแท้ไม่ปลอม อย่างพระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายไม่ปลอม จิตถั่งได้ถึงขั้นนั้นแล้วหมดความจอมปลอม แม้เมื่อดินเมื่อดทรายไม่มี บริสุทธิสุดส่วน ถ้ายังมีผู้ปฏิบัติอยู่ผลก็เห็นกันอยู่อย่างนี้ ดีมีอยู่ชั่วมีอยู่ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วไปตลอดอย่างนี้ละ ใครจะยอมรับไม่ยอมรับเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ความจริงยอมรับความจริงตลอด

ความจริงคืออะไร ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว นี่คือความจริง ใครจะไปลบล้างไม่ได้ อันนี้ แต่ที่ว่า ทำดีได้ชั่ว ทำชั่วได้ดีไม่มี แต่กิเลสมันเสกสรรได้ คนที่เขาทำชั่ว ๆ ทำไม

เขาเป็นอย่างนั้นๆ นั้น เขามั่งเขามิ เขามียศถาบรรดาศักดิ์ ก็ยศถาบรรดาศักดิ์ของจอมพลอมั่นแหละไม่ใช่ของดี ก็เลสพวกจอมพลอมั่นก็เข้ากันได้สนิท ใครก็เลยไม่มีแก่ใจที่จะทำดีๆ ถ้าทำดีแบบให้คนเคารพนับถือมันก็เป็นโลกไปเสีย ถ้าทำดีเพื่อความดีสำหรับตัวเองแล้วไม่มีอะไรเข้าไปยุ่งได้ ท่านทำของท่านสบายๆ

ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะ ธรรมพระพุทธรเจ้าเปิดเผยตลอดเวลาตามหลักความจริงของตัวเอง แมื่เลสจะปิดบังธรรมชาตินั้นก็เปิดเผยในตัวเองอยู่ตลอด ให้พากันปฏิบัติ ถ้าเรือถอนสิ่งที่จอมพลออกมาแล้วมันจะเปิดขึ้นภายในใจ จำขึ้นนั้นเลย เอาละนะ ไม่พูดมาก วันพรุ่งนี้ก็จะได้ไปเชียงใหม่ จากนั้นถึงเชียงใหม่ ๖๑๖ กิโลเมตร เดินทาง ๘ ชั่วโมง ๙ ชั่วโมงไปพอดีๆ ก็เท่านั้นละหยุดเท่านั้นนะ

(อันนี้เขานิมนต์หลวงตาไปเทศน์เฉยๆ ปัจจัยไทยทานต่างๆ นี้เขาเอามาเป็นเงินทุนที่ได้รับจากการบริจาค นำเงินทุนดังกล่าวไปพัฒนาการศึกษาของพระเณรและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสในจังหวัดกาฬสินธุ์ครับ) เขานิมนต์เราไปเทศน์เทรอ (นิมนต์แล้วละครับ) รับแล้วเทรอ (ยังไม่ได้รับครับ) โอ้ ถ้ายังไม่รับไม่รับ เอ้า ต้องมีเหตุมีผลทุกอย่าง เราจะเป็นคนใช้ยังงั้นไปเทศน์ให้เขาอย่างนั้นไม่เอา ไม่มีเหตุมีผล จะมาเอาเราเป็นเครื่องมือไปใช้ทั่วบ้านทั่วเมืองไม่เอาบอกตรงๆ พูดตรงๆ อย่างนี้ละ นี้เขาจะมานิมนต์เทรอ นิมนต์ก็บอกไปเลยว่า ไม่เอาเลยทันที อย่ามานิมนต์ถ้ายังไม่นิมนต์ นิมนต์แล้วก็ไม่ไป

เอาไปเป็นเครื่องมือหาอะไร มันรู้ทันทีนะ แยะออกมามันรู้ทันทีๆ นอกจากไม่พูดเก็บไว้เฉยเหมือนไม่รู้ นี่มันจะมาโดนเราเข้าปิดทันทีเลยไม่เอา ให้บอกมันเป็นบ้ามาจากไหน พระที่ไหนมา ไปเทศน์หาอะไรไปพัฒนาอะไร พัฒนาตัวเองไปหาเงินที่ไหน พระพุทธรเจ้าพัฒนาพระองค์เป็นศาสดาเอกหาเงินที่ไหน สาวกทั้งหลายท่านพัฒนาตัวเองหาเงินที่ไหน นี่มันจะไปหาเงินที่ไหนพัฒนา พัฒนาก็เลสนั่นแหละมันพอกพูนไม่ไปส่งเสริมกิเลสคือไม่ไปเทศน์เข้าใจไหมละ มีเท่านั้น มันมีทุกเรื่องนะให้เรายุ่งด้วยๆ แล้วเอาเป็นเครื่องมืออีกด้วย อย่างนี้ละอะอะจะเป็นเครื่องมือ หาเงินพัฒนาคนพัฒนาอะไร พระพุทธรเจ้าพัฒนาไม่เห็นหาเงินวะ นี่ก็ไปแทบเป็นแทบตายจนถึงขั้นสลับไสลมาสอนโลกอย่างนี้ไม่เห็นหาเงินวะ

ไปที่ใดๆ หากมีไอ้เรื่องของโลก มันจำเป็นเวลาไปพักข้างบ้านเขาจะเดินทางต่อไป ไปพักข้างบ้าน เขามีงานในวัด เอ้า นิมนต์ไปเทศน์อย่างนี้จำเป็นก็ไปเทศน์ให้เสียเทศน์เขาถวายเป็นอะไรๆ มากน้อยละหมดเราไม่เคยแตะแม้สตางค์หนึ่ง นั้นไป เราไม่ไปหาเงินนะ เป็นอย่างนั้น นี้จะให้ไปเป็นเครื่องมือหาเงินให้ใคร ไม่เป็นบอกตรงๆ เลยบอกว่าไม่เป็น เห็นหน้าไหนก็บอกไม่เป็น หันทางนี้ก็ไม่มี หันไปทางไหนก็บอกไม่

เป็นเข้าใจไหม มันต้องเด็ดชิ เขาไม่รู้เรื่องมันอะไรๆ เขาจะว่า หันหน้ามาไม่เป็น นี่หัน
หน้านี้ไม่เป็น เลยไม่ทราบไม่เป็นอะไร เอาละให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz